

kona bylo především, by odsouzeného stihl trest na svobodě v plné přísnosti, totiž bez náhrady spočívající v tom, že by mu byl ponechán dar anebo aspoň jeho hodnota. Odsouzený má proto vytrpěti trest na svobodě, vedle toho musí však vydati nebo nahraditi státu, co mu bylo poskytnuto způsobem pro něho trestným. Tak musil učiniti i tehdy, kdyby se byl majetkového prospěchu jemu poskytnutého zbavil i před odsouzením jakým-koli způsobem. V každém případě jest vydání majetkového prospěchu k rukám státu pro odsouzeného stejně trestem jako trest na svobodě, jde tudíž o peněžitý trest podle § 1 č. 9 ex. ř. Veřejnoprávní povaha závazku toho vylučuje vůbec, by stát podal na základě trestního nálezu žalobu na civilní soud o plnění majetkového prospěchu, na který nález ten zní, a aby poměr mezi státem a odsouzeným byl posouzen podle předpisu občanského zákona.

Z toho vyplývá dále, že by účel § 9 zákona č. 178/24 byl zmařen, kdyby nálezu trestního soudu, vyslovujícímu, že majetkový prospěch propadá ve prospěch státu, byla odepřena vlastnost exekučního titulu.

Ovšem nejde tu vzhledem k zvláštní povaze tohoto peněžitého trestu, spočívajícího na zákonném předpise z nejnovější doby, o peněžitou pokutu, při jejímž vymáhání bylo by použití předpisů nařízení min. sprav. ze dne 11. února 1855 č. 30 ř. z. Záleží na státu, by se domáhal vydání majetkového prospěchu, jenž byl prohlášen za propadlý a byla proto správně volena forma exekučního návrhu, opřeného o nález trestního soudu jako titul exekuční. Stát má na základě tohoto titulu postavení vymáhajícího věřitele proti všem osobám, jež v nálezu jsou vyčteny jako odsouzené a to bez omezení na jmění, z něhož vymáhá se úhrada.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 12. září 1927
č. j. R I 800/27-1. Dr. Sch.

Úřad, který vymohl pro svého zaměstnance zajištění bytu politickou správou, získal zároveň jako státní orgán k zajištění bytu titul exekuční i pro čsl. stát, jenž jest tudíž oprávněn byt exekučně vymáhati i když také bytový nástupce může samostatně vymáhati tento nárok.

K návrhu dopravního úřadu byl ve smyslu § 13 zákona z 11. července 1922 sb. 225 ve znění zákonů z 26. dubna 1923 sb. 87 a 19. prosince 1924 č. 294 okresní správou politickou za-

jištěn byt po dosavadním zaměstnanci úřadu toho pro zaměstnance jiného. Návrhu finanční prokuratury na železniční správu na vyklizení bytu podanému prvý soud vyhověl, soud rekursní návrh zamítl, poněvadž nárok ze zajištění přísluší zaměstnanci v nálezu označeném.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu finanční prokuratury, změnil rozhodnutí soudu rekursního a obnovil usnesení prvního soudu z těchto důvodů:

Mylný jest názor rekursního soudu, že z ustanovení § 13 novel. zákona ze dne 26. dubna 1923 sb. 87 jest souditi, že nárok ze zajištění bytu přísluší pouze zaměstnanci označenému úřadem za bytového nástupce, ačkoli však státnímu úřadu opatřujícímu byt pro zaměstnance, správněji státu.

Takový závěr z doslova zákona neplyne, nýbrž jest naopak z něho usuzovati, že úřad, který vymohl pro svého zaměstnance zajištění bytu politickou správou, získal zároveň jako státní orgán exekuční titul k zajištění bytu i pro čl. stát, jenž jest tudíž oprávněn vymáhati exekučně byt a nesejde na tom, že také jmenovaný bytový nástupce může samostatně tento nárok vymáhati. Tomuto názoru neodporuje ani rozhodnutí nejvyššího soudu uveřejněné ve sb. n. s. 5815, které vyvrací jen názor, že by oprávnění k vedení exekuce příslušelo toliko politické správě, přiznávajíc toto právo také samostatně bytovému nástupci označenému úřadem.

Ježto zde k návrhu dopravního úřadu, tedy státní železniční správy, bylo právoplatně povoleno zajištění bytu pro jejího zaměstnance, jest legitimace čl. státu zastoupeného finanční prokuraturou k exekuci i podle § 3 odst. 12. ex. ř. opodstatněna a právem prvý soud podle vykonatelného titulu exekučního (§ 1 č. 12. ex. ř.) povolil navrženou exekuci.

Rozhod. nejv. soudu v Brně z 31. srpna 1927
R I 433/27-1. J. K.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y,

Maximilián Kryštůfek: **Zákon proti nekalé soutěži** s vysvětlivkami a příslušnými normami právními. V Praze 1927. Tiskem České grafické unie a. s. Nákladem vlastním. Str. 191. Cena 15.— Kč.

Zákon proti nekalé soutěži z 15. července 1927 č. 111 Sb. z. a n., jenž nabude účinnosti dnem 28. ledna 1928, těší se právem pozornosti komentátorů. Ohlašovaný obšírný rozbor dra.